

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.10
Pol leta 2.20
Četvrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „Treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Cassaria, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Pojasnilo.

Kraljestvo dalmatinsko razprostira se ob jadranskem morji od kvarnerskega zaliva in hrvaškega Primorja do kotorske Boke; silno dolgo je a ozko in skalovito, pravi kraški svet. Ob bregovih ima polno raznih otokov, večjih in manjših, ki so jako rodovitni in pripravi za ribji lov. Prebivalci so Slovani, krepki in junaški, ki so nekajslužili ljudovladi ter borili beneški se za njeno slavo proti raznim sovražnikom. Še zdaj imenujejo Benečani svoje največje in naj lepše pristanišče la Riva dei Schiavoni. Deželo so vladali beneški uradniki in trgovci, ki so jo molali do bele kosti; le dubrovaška (Ragusa) ljudovlada, ki se je dolgo upirala tujemu uplivu, ohranila je dalje časa slovanški značaj in je bila zavetišče narodnim posnikom in pisateljem. — Ko je prišla Dalmacija pod Avstrijo, sprejeli so jo tako, kakoršna je bila: z italijansko šemo na obličji. Dežela je veljala za italijansko, šole so bile italijanske, uradovale se je vse italijansko, deželni zbor in deželni odbor bila sta italijanska, in dežela je veljala kot najubožnejša v vsaj državi, kajti prejšnje gospodarstvo ni bilo prenehalo. Nekateri politiki bili so jako veseli, da sme Avstrija tudi Italijane šteti med svoje narode, kajti Italijani veljajo kot omikan narod, ki je učil Nemce kože strojiti, kateremu je treba v oči gledati, da se mu izpolni vsaka želja, če tudi imajo drugi narodi pri tem trpeti ter vodo nositi, da si Italijani perejo telo svoje. Taki politiki bili so raz sebe, ko so pomislili, da Avstrija ima med drugimi lepimi deželami tudi italijansko Dalmacijo. Druge dežele slovele so po kmetiji, kupčiji, rudni, obrtu; Dalmacija po italijanstvu.

Dolgo časa trpela je ta zmeta, kajti Slovanu je lahko privaditi se tujemu jeziku in ko ga zna, ga rad govori. V Dalmaciji je malo Hrvatov, ki bi razen svojega jezika ne znali tudi italijanskega. Ko so hodili k vojaškim naborom, k vojaškim vajam in v bojno, ko so davek plačevali ali v šolo hodili, ko so pri gosposki pomoči iskali, povsod so se italijanski nagovarjali, kakor za časa Benečanov, in odgovarjali so, kakor so znali. S tem je bilo dokazano, da Dalmacija je italijanska. Ko so pa leta 1869 hoteli uvesti v kotorsko Boko novo vojaško postavo proti nagodbam z ondašnjimi prebivalci in so Bokelji potolkli nekaj generalov, zasvitalo se jim je na Dunaji, da to ne morejo biti Italijani, kajti nikjer ne poroča zgodovina o takem junaštvu Italijanov, kakoršno so pokazali Bokelji tisto leto. — Cesar pošlje generala Rodiča, naj pogleda, kako reči stoje in naj skuša

ljudstvo pomiriti, da ne bo dalje krv tekla. Rodič pride, pozdravi ljudstvo v hrvaškem jeziku in v nekaterih tednih bil je mir v deželi. Vlada je nekoliko odjenjala, ljudstvo se je podvrglo in od tistega časa ni bilo slišati niti o najmanjšem nemiru v kraljestvu dalmatinskem. Prešli so zopet ljudstvo in izprašali je po njegovi narodnosti ter so našli, da je v Dalmaciji nad 400.000 Slovanov in blizu 25.000 Italijanov, potomcev beneških uradnikov, trgovcev, raznih naseljenecov. Tedaj so se vladi oči odprle in zdaj ima dežela slovanški obraz, kakor se joj spodobi.

Avtonomaši, narodni Italijani, spominjajo se lepih dni, ko so zapovedovali slovanški veščini, ko so imeli v svojih rokah deželno upravo, vsa sodnijska mesta vse službe, ki so kaj nosle, čast, naklonjenost in podporo visoke vlade, ko so stali vedno v prvi vrsti, ko je bilo treba pokloniti se cesarskemu namestniku ali kateremu udu cesarske hiše. Zdaj pa veljajo le toliko, kolikor tehtajo; italijanstvo se jim ne šteje več v prirojeno zaslugi, ki bi jim dajala pravico, da bi sedeli okolo polnih loncov pa dajali Slovanu, ki bi se jim bližal, žlico po prstih. To jih sidi, to jih muči, to jim izvija iz globočine src vzdihne po protoklih časih in hude obtožbo o slovanškem nasilstvu in o krivici, ki so jim godi. Nestrpno jim je, da so prišli Slovani do svojih naravnih pravic, kajti po njih mislih so Slovani le sluge narodov, posebno Italijanov, a ne ravnopravni sosedanci, sodeželani, sodržavljanji. Ti vzdihli so tako močni, da se izgubijo včasih celo v goriška vladna lista „Frecchio“ in „Corriera“, ki strašita uboge Goričane, da se bo tudi njim tako godilo, kakor dalmatinskim Italijanom, ako se ne postavijo v bran slovenskemu navalu, ki sili od vseh strani v mesto ter žuga zadušiti italijansko prepričanje, italijansko mišljenje, italijansko hrepenenje in življenje v sroih slovenskih poitalijančencov. Slovenci imajo po nazorih imenovanih listov le to pravico, da plačujejo mestu 1800/0 naklade od vina ter da nosijo v mesto denar italijanskim odvetnikom, notarjem, pisarjem in raznim štacunarjem, tudi lastnikom „Frecchie“ in „Corriera“.

Med velikimi možmi, katere šteje Dalmacija, imenuje se tudi Miklavž Tomažič iz Šebenika, ki se je v svoji mladosti privadil italijanskega jezika in je v spoznavanju tega jezika tako vrlo napredoval, da je spisal Italijanom najboljši slovar, ki ga imajo za svoj jezik. Kdor hoče med Italijani v jezikovem oziru kaj veljati in svojo pisavo zagovarjati, sklicuje se na Slovana Tomažiča, ki jim je spisal najboljši slovar pod premenjenim imenom: Tomaseo. A s tem,

da je Tomažič zapustil svoj hrvaški rod in šel k Italijanom, ni postal le izvrsten poznavatelj italijanskega jezika, nego navzel se je tudi italijanskega mišljenja in bil je navdušen italijanski narodnjak, popolnoma tak, kakršne bi nekateri radi naredili iz Slovanov na Primorskem in kakršne v resnici tudi delajo. Kot pristaš italijanskih narodnih načel bil je Miklavž Tomažič, kakor pripoveduje „Rassegna“, leta 1848-49 v Benedkah ud tiste začasne vlade, ki je proglasila, da Benečke niso več avstrijske timveč italijanske. Tako mišljenje in vedenje imenovali so italijanski listi onkraj meje narodno; Slovanu pa imenujemo takega moža odpadnika in za pomilujemo, če tudi ne tajimo velikih zaslug, katere ima v slovenstvu. Naravno je, da so svojim političnim dejanjem protirjal je vsako nit, ki bi ga bila morda še vezala na svoj hrvaški narod, kajti kar se nam avstrijskim Slovanom izneveri in gre v italijanski politični tabor v zgorje omenjenem smislu, je za nas mrtvo in neuporabno, da bi se v domovini zopet kedaj častno sprejelo ali spominjalo.

Temu možu kot slavnemu pisatelju hoteli so dalmatinski Italijani napraviti v Šibeniku, njegovem rojstnem kraju, spomenik in veliko svečanost; a potem so vse to opustili, boježi se, da bi prišlo do neprijetnih prizorov med njimi in med hrvaškim prebivalstvom, ako bi se na avstrijskih tleh slavil in častil avstrijski izdajca (po „Rassegna“ pripovedi). Goriški „Corriere“ pomiluje dalmatinske Italijane, da ne morejo slaviti pisatelja po svoji želji, in izroka hudo grajo nad slovenskimi Dalmatinci radi izgrediv, ki bi se bili po njegovem mnenju godili, ako bi bili Italijani ostali pri svoji nameri. Ne vemo, ali „Corriere“ ne pozna političnega protiaustrijskega in protihrvaškega delovanja Tomažičevega ali pa misli, da se more v tem slučaju pisatelj ločiti od politika, in da se more javna slava peti Tomažiču pisatelju, ne da bi padel žarek slave tudi na Tomažiča politika. Nam se zdi taka ločitev v Avstriji, kjer je pisatelj znan, in pri narodu, iz katerega je izšel in proti kateremu je deloval, nemogoča. Zato bi Italijani nikoli ne dobili vladnega dovoljenja, da bi Tomažiča slavili na avstrijskih tleh, in Dalmatinci bi nikoli ne imeli prilike motiti Italijane pri taki slavnosti, ker je nemogoča, dokler ima Avstrija uradnike, katere navdaja avstrijski duh. „Corriere“ naj torej preklicuje svoje natočevanje proti Slovanom in naj jih ne primerja svojim privržencom, o katerih posredno trdi, da bi bili motili javni red, ako bi se bili goriški Slovenci poslužili leta 1884 vladnega dovoljenja za namerovano slavnost.

LISTEK.

Paranôza na čest svetij slovenskij apoštolor Cirila i Metoda.

„In omnem terram exivit sonus eorum et in fines orbis terrae verba eorum“.

Prečubleni krščeni! Prav veseli glas moram vam oznaniti. Z zlatimi črkami zapisano bode se svetilo v zgodovini sv. cerkve za vse slovenske narode zapisano leto 1885. Jezero lejt je minolo, odkar so naši predočaki, stari slovinci svetlost sv. vere Jezusove od Boga zadobili. To je bio zaistino zlati čas, srečno vreme za vse slovenske narode, štiri so tisti čas v kmici neverstva nezaboštva i poganstva spali — v nevarnosti vremenitno i vekivečnoga pogubljenja.

O sveta vera! ti svetlost nebeska! O sveta vera v nebesa jedino pravi ključ! Zakaj da nas Jezus vudenik nebeski zagotovi govoreč: „Ki verje, bo zveličan — kipa ne verje bode pogubljen“ „Sine fide impossibile est Deo placere“ (Hebr. 11, 6.)

Pa od kod je ta nebeska svetlost sv. vere prišla tudi vsem nevernim slovenskim narodom? Razložite! — Dva sv. brata z roda slovenskoga

sta bila katoliška duhovnika tam z jutrove države, — sta bila praviva misionára, ki sta prinesla svetlost prave kristjanske vere našim slovenskim predstarišom v leti po Krist. 863. Od Rimpapa sta bila za Biskupa posvečena i k slovanom na moravsko poslana. Da pa sta slovenski jezik dobro razumila, poganskim slovanom sta začnola božo reč po domačem oznanjvati, v kratkom sta sv. cerkev Jezusovo med slovanji razširila. — Že davno sta se preselila v lepšo domovino v svete nebesa med apoštole Jezusove i svéce bože.

Sv. Oča Leo XIII. r. p. so 1880. leta oznanili po svojem okrožnom pisanji vsem narodom, da svéta brata Cirila ino Metoda v zglod postavijo zavolo svetoga življenja ino zapovejo, da se njidva spominanje mora vsako léto 5. Julija cerkveno obslužavati.

Letos pa je ravno jezero lejt, da je sv. apostol Metod v l. 885 mróv v Velehradi na Moravskom. Tam v cerkvi sv. Marie počiva njegovo sv. telo, kama ravno zdaj pobožni slovenski romarje na božo pot potujejo v velikom računi, za volo te pobožnosti delniki postanejo obilnih od sv. cerkve podeljenih odpústkov.

Dragi moji! mi ne smo tak srečni, da bi mogli s drugimi pobožnimi krščeni rómati tujan na Moravsko v Velehrad k sv. grobi velikoga i sv. slovenskoga apoštola Metoda, — vendar pa ščemo doma pobožno moliti, Bogi se zahváliti za milost kristjanske vere. — Oblúbite, da one navuke, štere

sv. Ciril i Metod našim slovenskim starim predočakom sta goreče oznanjvala vaigdar verno poslušati vse spuniti, da tudi mi enkrat dosegnemo oio svete vere — zveličanje nemrtelne dúše.

**

Zdaj pa vam ešče nekaj povem iz zgodovine življenja i smrti sv. apoštolor Ciril i Metoda, potem kristjanski navuk:

a) Sv. brata Ciril i Metod sta se narodila v Soluni, to mesto je dnes na turskom, tam so slovenski i grški govorili. Oča se je zvao Leo, bilo je plemeniti mož pri Casari v visokoj službi. — Ciril se je narodo lejta 827, imenuvali so ga Konstantina, — kak je v kloster stopo, dobo je ime Ciril. Metod starejši brat se je edno leto prvo narodo. Gradva sta se lepo včila, postala sta redovnika (meniha) i duhovnika. Za volo visoke znanosti Ciril je dobo ime modrijaš, ino je bio poslan od Théodore v zemlo Saracenov, kde je s svojo modrostjo i vučenostjo neprijatel Jezusove vere premagao. Neprijatli so njemi dali piti čemer, pa mo je ne škodilo.

Gda so je Ciril nazaj povrno, šó je k svojim brati Metodi na goro (Olimpos), tam sta oba brata pokorno živila. V tom vremenit pa se je zgodilo, da so slovenski Kazar i prosili Casara, naj njim pošle vučene može duhovno, ki bodo je včili na sv. vero ino je branili od krivozercov. Leta 857 prišo je Ciril

škim pevcem in g. pevovodji Barteljnu, ki se niso ustrašili slabega vremena, ki so preskrbeli petje in pripomogli, da je naša čitalnica vendar enkrat zopet zakimala v dokaz, da še ni umrla, ampak da le spi.

Politični razgled.

V državnem zboru je dne 18. t. m. ministerski načelnik odgovoril na Mengerjevo interpelacijo zastran ljubljanskih izgredov proti Nemcem. Rekel je, da je deželni predsednik storil vse, kar je bilo treba za vzdrževanje reda in miru, in da tudi ljubljansko mestno starišinstvo ne zadene nobena krivda, ker je mestna policija popolnoma storila svojo dolžnost. Konečno je rekel, da ne misli, da bi kričanje nekaterih postopačev in rokodelskih učencev moglo v resnici žaliti nemški narod. Istega dne končala se je v večerni seji pozno v noč razprava o carini na petrolej. Po jako burni debati glasovalo se je po imenih. Suessov predlog, ki je nameraval z odcepljenjem Poljakov razrušiti desnico in s tem vreči vlado Taaffevo, zavržen je bil s 160 glasovi proti 154. Glasovanja se je vzdržalo več Poljakov in Čeh V a š a t y, z levicariji, katerih sta manjkala samo 2, glasovala sta tudi Lienbacher in slov. poslanec Goedel. 19. 21. in 22. nadaljevala se je razprava o carinskem tarifu in zadnjega dne je bil dotični zakon s 165 glasovi proti 86 vzprejet v tretjem branji. Takrat so z desnico glasovali tudi demokrati in protisemiti. Zadnje dni bili so odobreni še nekateri drugi zakonski predlogi, ki so pa manjše splošne važnosti. Zdaj so poslanci že na počitnicah, ki jim bodo neki trajale do 18. sept. V tem se bode naša vlada pogajala z ogersko zastran tistih toček carinskega tarifa, katere je naš drž. zbor izpremenil. Pričakuje se, da bodo takrat Ogrji popustili pri petroleji, naša polovica pa pri tkaninah, in nadejati se je, da bode ta važni nagodbni zakon do 1. nov. pod streho. Zakon o črni vojski je cesar potrdil. Tudi ogerska poslanska zbornica sklene še ta teden zborovanje, menda v soboto.

Bosna in Hercegovina dobila v kratkem zemljiške knjige. V nekaterih okrajih so že gotove. H krati se vrejajo tudi jako zamotane gozdne pravice. Kedar bodo zemljiške knjige gotove, in to se zgodi morebiti poprej nego pri nas po nekaterih sod. okrajih, vpelje vlada zemljiški davek namesto sedanje desetine in živinskega davka.

Preteklo soboto pokopali so v Monakovem nesrečnega kralja L u d o v i k a II. Sprevod je bil velikansk in veličanstven. Našega cesarja je zastopal prestolonaslednik Rudolf. Tajna komisija državne zbornice bavarske odobrila je jednoglasno predlog, da se prizna regentstvo.

Francoski senat odobril je 22. t. m. v tajnem glasovanju zakon o izgonu princev s 141 glasovi proti 107, in že 23. objavil je uradni list izgonni zakon. Princi pretendente so na to tekoj odpotovali na vse štiri vetrove.

Angleški parlament končuje danes svoje delovanje, a jutri bode razpuščen. Ministerski predsednik Gladstone je tudi šel na volilno agitacijo. Ko se je imel z vlakom odpeljati proti severu, pozdravila ga je na kolodvoru silna množica njegovih čestilcev. Gladstone je pri tej priliki govoril in v kratkih potezih načrtal svoj program. Rekel je, da je Irce treba pridobiti s zaupanjem in z ljubeznijo, še le potem pride sila na vrsto, ako se z lepa nič ne opravi. Volitve imajo odločiti, ali je Irce pridobiti državni ideji s silo ali s popustljivostjo. To je poglavito vprašanje, vse drugo je slepilo.

Kolera je v južni Italiji, kjer je malone že ponehala, dobila novo moč. V Benetkah pojema, a širi se po drugih krajih severne in srednje Italije. Tudi v Vidmu sta bila zopet dva slučaja.

Domače in razne vesti.

Vremenske razmere so letos v Gorici jako nenavadne. Kakih 14 dnej trpela je poletna vročina, potem je nastopil dolga časa in nato tri tedne je bil

redke dan brez deža. Ploha se uliva za ploha, in vmes mrcini drobni dež, kakor bi ga sejal, ko v jeseni. Včasih tudi dobro treščji, vendar ni slišati toliko groma, ko druga poletja. Toča se je tu pa tam oglasila, ali sploh ni naredila še velike škode. Sono in poljeki pridelki pri tem mnogo trpé. Naravno je, da nimamo vročine in da tu pa tam prikaže se še kaka zimska suknja o sv. Ivanu. O posameznih dneih bilo je zajutra in je še vedno prav hladno, tako da bi ne vedeli, da je zdaj čas, kresove zažigati, ako bi tega koledar ne kazal. In še ne kaže boljše.

Deželna šolska oblast prepovedala je dijakom o. k. ljudskih in srednjih šol v Gorici, da bi se skupno po stari navadi udeležili procesije sv. Rešnjega Telesa, in je navedla kot razloga sedanje nestalno zdravstveno stanje in letošnjo vročino (vorgeschrittene Jahreszeit).

Procesija sv. Rešnjega Telesa ni se mogla vršiti po mestu radi slabega vremena. Če tudi je vsak verni kristijan radi tega nekoliko užaljen, moramo vendar biti veseli, da smo tako obvarovani one strašanske nevarnosti, ki nam je pretela po procesiji gledé kolere. Popoldne je bilo lepše vreme in bila je na Kostanjevici po stari navadi procesija, katero se je udeležilo brez števila ljudstva. Ali so živoplen in apnom škropili one, ki so se vračali od procesije, ne vemo; a previdno bi bilo, ako bi se ne pustilo čč. oo. frančiškonom 14 dnij v mesto, dokler bi se ne spridalo, da so prosti kolere.

Zdravstvene razmere gorške so irvrsne, kakor poroču tukajšnji oficijozus v gorškem „Corriere“. Od poludne 11. do poludne 18. t. m. umrlo je v Gorici samo pet oseb, in to so dočakale lepo starost 50, 58, 71, 79, 82 let. To številko, pravi naš „Moniteur“, so take, da bi morale napotiti pol sveta, da bi prišel stanovat v Gorico.

Previdnost je dobra reč, pravijo ljudje, in tega menenja je tudi slavno županstvo gorško. Oznanili pobeljeni zidovi in razni listi pripovedujejo, kaj je magistrat ukrenil in kaj zahteva od hišnih posestnikov, da bi se ubranil kolere vhod v avstrijsko Nico.

Tombola bo vted razglašala slavnega županstva gorškega 29. t. m. popoldne sredi mesta na glavnem trgu na Travniku, kakor druga leta. Navada je, da pri tej priliki se zbere na tisoče ljudi iz mesta in z dežele; mnogo jih prihaja celo iz Vidma in drugih furlanskih vasij onkraj meje. Letni čas in hojajaneseta, da ob tej priložnosti vsakdo kaj izda za vino in pivo. Tako ima mesto dvojni dobiček: čisti dohodek tombole in 180% naklade za potočeno vino in pivo. Ta razloga voljavna sta tudi letos in tako bodo smeli priti v Gorico tudi tisti, ki ne smejo na Sv. Goro, na miranski Grad ali na Barbano, kajti gosa kolera pisala je, kakor pravi „Eco“, da na sv. Peter ne pride v Gorico. Ako pa besedo sné, kdo bo kriv? Naravno je, da dijaki, katerim je pretela kolera pri procesiji, ne pridejo k tomboli.

Železnico iz Trsta v Gorico in v Vipavo misli graditi neko angleško društvo, ki se je obrnilo do visokega ministerstva za podporo. V prošnji navaja društvo, da pojde železnica po krajih, v katerih prebiva ljudstvo, ki je cesarju zvesto in udano pa ubožno, katero je torej vredno, da bi se mu pomagalo. Tudi „Corriere“ priporoča, naj se železnica gradi, pa ne navaja onega razloga. Če se bodo godili v Gorici nemiri proti vojakom, bati se je, da ne dobimo niti železnice niti kaj drugega, ampak da se bo godilo, kakor s Pazinom, kateremu odjemljejo eno reč za drugo.

Nov železniški vlak iz Trsta v Kormin in nasprotno, ki se ne bo dotikal Nabrezine, začne s 1. julijem t. l.; imel bo vozove vseh treh razredov in bo vozil s hitrostjo brzovlaka. Iz Trsta odide ob 6:20 zvečer, v Gorico pride ob 7:43, v Kormin ob 8:8. Iz Kormina se vrne ob 8:6 zajutra, v Gorico pride ob 8:26, v Trst pa ob 9:46 predpoludne

Slovanska čitalnica v Trstu osnuje v slavo petindvajsetletnice svojega obstanka v saboto 26. junija t. l. v društvenem vrtu koncert, po katerem bo ples. Pri besedi in pri plesu bo sviral godba o. k. pešpolka št. 61. pod osebnim vodstvom kapelnika gosp. Sommerja. Po prijaznosti bodo sodelovali s Čitalničnim pevskim zborom pevec „Delalekega podpornega društva.“ Pevovodja gosp. Srečko Bartelj. Začetek ob 9. uri zvečer. Ako bi bilo vreme neugodno, preloži se koncert na ponedeljek 28. t. m. Pričakuje se udeležitev narodnih društev iz raznih krajev.

V Pazinu bila je zmaga narodne stranke pri občinskih volitvah sijajna. Italijani stvarili so za mesto navlašč poseben gospodarski svet, da bi vsaj tu zmagali, a sreča bila jim je nemila. „Corr.“ se radi tega tako togoti, da imenuje narodnjake kmete, avtonomaše pa meščane, ali s tem ne opravi nič. Narod je spoznal slabo gospodarstvo prejšnjih let, ko so nekateri zakrivile, da je mesto zgubilo brambovski batalijon, gimnazij in žandarsko zapovedništvo, zato je stopil na noge in je volil svoje može, katerim je blagor mesta bolj pri sroci ko italijanske spletke. Kmalu bodo volitve za vso županijo, ki obsega tudi kmečke občine, in si dvomiti, da zmaga zopet hrvaška narodna

večina. Italijani štejejo v Pazinu kakih 10 resnično svojih rodovin in vendar so imeli do zdaj starišinstvo v svojih rokah! Zdaj se jim pa krivica godi, ker je prišla večina do veljave.

Drobne novice. V morske kopeli v Gradcu ži pojde letos z Gorškega 45 žovastih in rahitičnih o rok, in sicer 20 iz mesta in 25 z dežele; z Dunaja jih pride 50, iz Neulerchenfelda 15 in iz Gradca 20. Iz Gorice odidejo domači 30. junija, zunanji pa 2. julija ajutra. — V Sistijani pri Devinu namerava jo napraviti kopeli in zdravilišče kakor v Opatiji. Vodstvo južno železnice progledalo je ondotne kraje in je bilo jako zadovoljno s krajem, z morskimi tli in s pitno vodo, ki izvira iz dveh studencev ob morskem bregu. — V Št. Roku pod Turnom v Gorici popravljajo in vzvišujejo zvonik pod vodstvom zidskega mojstra Jože Buda-e. — „Jurij s pušo“ preseli se, kakor čujemo iz Trsta v Gorico, da bo imel bliže one neporedneže, ki delajo v Gorici nemir in prepir med meščani. — Mesto prošta v prvostolnici cerkvi gorški razpisano je do 28. julija t. l. Prošnje naj se napišejo na patrona barona Codellija v Ljubljani, a vložijo naj se pri pred. knez nadškofjskem ordinarijatu v Gorici. — Pri Farri potegnili so iz Soče truplo nekega človeka, ki kaže okolo 80 let. Po obleki soditi bi bil slovenski kmet. Kako je utonil, se ne vé; na čelu se mu poznata dva udarca. Tako „Corr.“ — Slovenski državni poslanec izročil so ministru Gautschu spomenico o šolstvu na Slovenskem in o potrebnih premembah v tem oziru. Priporočili s stvar prav toplo adi ministru Taaffeju. — Umrlo je Jakob Jerič, najstariši duhovnik gorške nadškofije, nekdanj profesor pastirstva v tukajšnjem bogoslovskem semenišči, pozuje župnik v Šompasu, že mnogo let v pokojji, za starostjo. Rojen je bil v Kobdiji 22. junija 1795, umrl je v Gorici danes 25. — Sviloprejkam je ona prilleno še vedno tista, katero smo zadnjič navedli. S pečjo, o kateri smo že mnogo govorili, za letos ne bo nič. — Predzadnja „Edinost“ bila je zaplenjena radi članka „Tolerantnost“. — V Gorico pride kot okrajni komisar dosedanji predsedništveni tajnik pri namestništvu v Trstu Albert pl. Conti — Cadassamare. — Današnji „Listek“ ima cerkveni govor prekmurskega župnika na Ogerskem, da bodo čitatelji videli, kako govorijo naši bratje na Ogerkem, ki so brez slov. kol.

„Illustrirter Führer durch Triest und Umgebungen“ imenuje se knjiga, ki je izšla v zalozi knjigarja A. Hartleben-a na Dunaji (I. Merxianstrasse 8), ki opisuje tržaško mesto z okolico, potem še Oglej, Gorico, Pulj, Reko, Opatijo, Benetke ter kraje v Istri, Kvarneru, ob Pontebški železnici, ob Vrbskem jezeru, Celovec in Gorenjsko. Knjiga je izšla v drugi popravljani izdaji, obsega 48 ilustracij, 7 zemljevidov in 10 tiskanih pol v navadni obliki potnih knjig ter stane lepo vezana 1 gld. 50 kr. Dodan je obširen obris tržaškega mesta, ki se prodaja tudi posebe pod naslovom „Plan von Triest“ z italijanskimi in nemškimi imeni v pripravi obliki in ličnih platnicah po 40 kr. Kdor hoče prvič obiskati Trst ali zgoraj omenjene kraje, naj ne opusti, priskrbeti si tega vodnika, ki mu bo mnogo koristil in s katerim bo gotovo popolno zadovoljen.

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom izpod Volčanskega Kotevreta, iz Brd in o J. Šubici: danes ni bilo mogoče prihodati.

Podpisani javlja slavnemu občinstvu, da ima veliko zalogo svetilnic (lamp), najfinjšega papirja za cigarete in raznovrstnega za pisma v najkakovnejših in najelegantnejših oblikah, luksuspapir, voščila („Pozdrav iz Gorice“), itd.
IVAN PRESEL
Stolni trg, Gorica.

Na pdroaj!

Podgorska cerkev napravlja nove stole. Ker so dosedanji šo dobri in trdni, bi se dobro podajali kateri cerkvi, ki jih nima. Kdor jih že kupiti po pomejni ceni, naj se oglasi pri podpisanim.

Cerkveno oskrbnništvo v Podgori.

ADVOKAT
dr. KAMILO vitez EGGER
je dne 8. junija 1886 preložil vosjo pisarnico v Sturlijevo hišo na Travniku šte. 18. I nadstropje. —

Pozdrav iz Gorice

dobiva se v prodajalnici papirja

M. Coppag-a v Gorici.

Prav lepi pisarni papir in zavitki s tiskanim napisom: „Pozdrav iz Gorice“.

Prva čistilnica, perilnica in likalnica

v Gorici, Via Ascoli, št. 15

sprejema vsakovratno perilo za gospode in gospe, preproge, čipke, oprsnike, letno obleko in blago, da je opero, kakor tudi oprano perilo, da je polika. Tudi ponuja, kako se svetlo lika po ameriškem navodu. V vsem hitra in poštena postrežba po najnižjih cenah.

Antonija Schlehnič.

Naznanilo.

Podpisana tvrdka počehuje se nasnani tukajšnjemu glavnemu občinstvu, da je prav sda odprla v tem mestu v Semeniskih ulicah h. št. 5 (v hiši Maratini-jevi) **zalogo elja s oljk najboljših vrste po nizkih cenah.** Dalje ima razne izbrane vrste **kisa in majila (šajfo)**, in sicer vse na debelo in na drobno.

Preudani
Bratje GUTMANN.

Služba

stalnega uradnika pri delavskem podpornem društvu v Trstu odda se s prvim oktobrom t. l.

Razven navadnega splošnega naobraženja tirja se za to službo popolno znanje slovenščine, praktična zmožnost v računstvu pa knjigovodstvu in gl. 250 kavicje.

Oženjeni prosilci sploh, posebe pa uradniki v pokoji, ki so še pri meči, imajo prednost.

Društvo plačuje uradniku gl. 480 na leto ter mu daje primerno, lepo stanovanje v društvenih prostorih.

Več izveš lahko ustmeno ali pismeno pri

V. Dolencu
v tiskarni.

St. 676.

Razpis služeb:

- 1.) učitelja-voditelja dvorazrednic v Kamenjah in v Križi;
- 2.) učitelja-voditelja enorazrednic v Ligi, Kalu, Kozani;
- 3.) učiteljice v Kanalu.

Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste poleg dež. š. postav 10. marca 1870 in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti, in za zvananje tudi se spričevali c. kr. okrajnega zdravnikarja, je vložiti do 31. julija t. l. sem le po predstavljenih oblastnijah.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKE SVET
v Gorici 5. junija 1886.

Kopeli solna - žveplena - klorova - bromova - jodova

v Trstu (Montefalco).

Na železniški postaji med Trstom in Gorico. Kopeli s 38° C. gorkote in po zahtevi z blatom, jako uspešne proti protinu, revmatizmu, nevralgiji, trganju, žovam, kožnim boleznim, proti opešanju, ženskim boleznim itd. itd.

Kopeli vodi zdravnik: Dr. Anton Suttina, zdravnik, ranoceelnik, operater, porodničar.

Kopanje začelo se je 1. maja.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICI IGNAČIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiro narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " " " " "	" " " " " " " "
Povrčno pomladansko rukavo za gospode	" " " " " " " "
Pomladanski haki	" " " " " " " "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov na naročilo vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brezplačno in prosti poštne.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gosp. Saki za gospe od 4 do 15 gl.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar danes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letničnimi besedami, ni družega ko prevare, pogosto še škodljiva.

Samo Jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosi sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar po rjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepiljoče moči kineskoga rabbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz neradnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gajusju, riganju, zabasanju, hemorojdnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni **G. B. Pontoni** v Gorici.
V TRSTU pri **G. B. Rovis**, v KORMINU pri **A. Franzoni**, v TOLMINU pri **C. Palisca**.

Vrvarnica

Jožefa Barazzetti-ja

pri Soškem mostu, Via Cerdainelli št. 4,
V GORICI,

izdeluje vsakovrstne vrvi (štrike) in vrčice z roko iz same konopnine, močne, trpežne, po najnižjih cenah, ki se ne bojijo tekmecev.

Za ude bratovščine večnega počehovanje svetega Rešnjega Telesa in za tiste, kateri prvo sv. obhajilo opravljajo itd. je posebno priporočljiva molitvena knjiga

Kruh nebeški

ali
Navod pobožno moliti in častiti presveto Rešnje Telo s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami.
Na svitlo dal

Janez Zupančič
kupnik.

Tretji zopet pomnoženi in zlepšani natis. Kruh nebeški je znana knjiga, zlasti častilcem sv. Rešnjega Telesa. Cena te od vis. č. g. župnika Zupančiča spisanega knjige kaže pač dovolj že to, ker je sedaj vse zagledala tretji natis. Namén jej je pred vsem počehovanje sv. Rešnjega Telesa; vendar pa je vrejena tako, da je popolna molitvena knjiga za vsacega kristjana. Izdala je ta tretji natis „Vincencijeva družba v Ljubljani“. Priporočamo jo toraj prav tople zarc. lepe vsebine in po še posebej zaradi dobrega namena, kajti čisti dobiček pride v podporo dobrodelnemu „Vincencijevemu društvu“. — Novi natis obsega tudi „Šestinedeljsko pobožnost sv. Alojzija“.

Cena je knjigi vezanej v pol usnji 70 kr., vse v usnji 90 kr., vse v usnji z zlato obrezo 1 gl. 20 kr.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani,
Stolni trg št. 6.

Objava.

Jako važno za vsako družino!

Velikansko zalogo jako solidne tovarne fonix-srebrnega blaga sem jako po ceni kupil in jedini moram jako dobro patentovano

jedilno orodje iz fonix-srebra

prodajati po sledečih zares basnovitih cenah in sicer posamezne kose:

6 nožev z zautaninimi rezili	gl. 2.-
6 patentovanih žlic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih vilic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih kavinskih žlic s krono iz fonix-srebra	—,65
6 finih jajčnih žlic	—,45
6 prekrasnih finih jajčnih kupic	—,50
1 masivno izvrstno čajno cedilico z držalom	—,50
1 masivna zajemalka za mleko	—,75
1 zajemalka za juho	1.-
5 masivnih podstavkov za nože	1.25
2 jako lepa svečnika za na mizo	1.-
1 prezentovalna tassa	1.50
1 fina cukarnica iz poparnica	—,40
49 kosov.	Vkup gl. 13.30

To jedilno orodje vkupe 49 kosov, najedenkrat naročeno, dam samo za gl. 10.

To patentovano fonix-srebro je najboljša poredba srebra, ostane vedno belo, kakor prave srebro, se ga ne loti zeleni volk, kakor drugih kovin, in je tedaj zdravju jako ugodno, zatorej se mora priporočati vsake družini, lastnikom gostin in kavarn.

Za dokaz, da je moja objava resna resnica, zavzem se javno, da neugajajoče blago takoj nazaj vzamem in denar povrnem. Vsakdo te laj lahko brez skrbi naroči. Posilja se hitro proti postnemu povzetju.

Naslov: **Universal-Export-Bureau,**
S. Löw, Wien, II., Flossgasse 2.

Piccoli-eva esenca za želodec

G. PICCOLI v Ljubljani

Ozdravlja kakor je znano iz zdravilnih pisem in zdravilskih sprič. bolezni v želodcu in trebuhu, bolenje, krč, želodčno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemorojdo, zlatenico, migrene itd. in je najboljši pripomoček zopet gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škaticah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpost.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš cvet za Želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih uspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili. Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Štöckl,

c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila spričujejo tudi gg. dr. D. Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracuchi, dr. Parde — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodčna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Ž njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodčne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlasič, župnik-kanonik. Plomin, Primorako.
Po 15 kr. steklenice prodaja v Gorici lekarna Pontoni, v Tolminu Palisca, v Korminu Franzoni, v Gradcah Conzini, v Gradeži Pasqualis in nahaja se večinom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in Galmaciji.

Pristni

ROBORANTIUM

(izleček, ki daje lasem rast), Eau de Hibé (tekoče mazilo za kožo) in Hay-Milken (mleko, ki pomladi lasevje). Zalogo ima **A. HERMANEK**, drogar v Gorici v Magistratnih ulicah.

I. HOFBAUER.

Velika zaloga nakladek (furnira, remesa)

vsake vrste; čevclj po 1 sold in više.

Cene kakor v tovarnah.

V Gorici, ulica Stara pošta št. 19.
V Trstu, via Scorzeria št. 4.